

METODICKÁ INSPIRACE

T. Jarkovského a K. Bělohávka

O zlaté rybce

“KDE JSOU TA PŘÁNÍ? VODA JE VZALA.”

Vážená paní učitelko, vážený pane učiteli,

držíte v rukou metodický list, který pro Vás vytvořily lektorky Divadla Drak, aby Vám co nejvíce usnadnily přípravu dětí na představení a nabídly možnosti další práce po jeho zhlédnutí.

Jednoduché aktivity rozvíjejí téma inscenace a napomáhají umocnit zážitek z návštěvy divadla. Jednotlivé kroky na sebe navazují a vytvářejí ucelenou lekci, mohou však být využity i samostatně či jinak přizpůsobeny věku (5+), možnostem a potřebám dětské skupiny.

Doufáme, že Vám tento list bude příjemným a užitečným pomocníkem a přinese mnoho inspirace pro další kreativní práci ve Vaší třídě.

Jana Nechvátalová a Klára Fidlerová
lektorka Divadla Drak

Barbora Pokorná
dramaturgyně Divadla Drak

SLOVO DRAMATURGA

„Voda přinesla, odnesla a zase přinese.“

Autorská baladická inscenace vypráví pohádkový příběh o rybce, která výměnou za svobodu dokáže plnit přání, a o pošetilosti těch, kteří neví, co by si tak ještě mohli přát. Archetypální příběh o lidské nenasytosti, která čelí nesmlouvavosti řádu přírody a její netečnosti zavádí diváky na břeh opuštěného ostrova, k němuž na malé bárce připlul chudý rybář se svou ženou. Pohádkové vypravování o tom, co vše může v lidech probudit náhlý zásah štěstěny zasadil režisér a výtvarník Kamil Bělohávek do scénografie inspirované estetikou zašlých přístavů. Jeho výtvarně poutavá scéna dává divákům nahlédnout nad divokou mořskou hladinou i do dění pod ní.

Nezvratné opakování a cyklení se, vlastní řádu přírody, se jako zastřešující princip inscenace propisují do jejích situací i tématu. Pravidelný přírodní cyklus a jím způsobené změny v životě lidí i zvířat lze denně pozorovat v žité realitě a mnoha jejích detailech. Jinou optikou však na onen cyklický pohyb můžeme nahlédnout také jako na metaforickou ilustraci života. Nejinak tomu je i v pohádce O zlaté rybce, kde je tato metafora zhuštěna do dění na moři resp. na malé bárce a v jejím bezprostředním okolí. Paralela mezi mořskými vlnami a nepředvídatelností životních událostí se ostatně objevuje v nemálo pořekadlech, příbězích i písních. Štěstí zkrátka do života přichází v obdobné frekvenci jako mořské vlny na břeh. Příboj nutně střídá odliv, aby voda mohla vzápětí sebrat to, co darovala. Už po staletí připomíná příběh o zlaté rybce mnoha generacím čtenářů a diváků, že není radno spoléhat pouze na to, co nám do života připluje bez našeho přičinění či úsilí. Jak známo, smůla bere se stejnou lehkostí, s jakou štěstěna obdarovává.

A právě o štěstí, náhodě, zásluhách, přáních i jejich důsledcích s nutnou lehkostí vypráví Bělohávkova a Jarkovského inscenace. Její námět pochází původně z ruské lidové slovesnosti, odkud se nicméně později rozšířil takřka do celé Evropy. Vizuálně i sluchově nápaditá inscenace, v níž dramatické a poetické momenty střídá nadsázka, zcizení i odstupu, předává nyní její poselství i „drakovským“ divákům. Vedle připomenutí síly přírodních živlů, s nimiž neradno si zahrávat, i výše zmíněného přesahu, však inscenace tematizuje i problém manipulace; schopnost čelit těm, které máme rádi a otázku stanovení si a respektování vlastních hranic, k níž se neodmyslitelně pojí i respekt k takto vymezeným hranicím druhých. V této metodické inspiraci naleznete mnoho aktivit, které svým zaměřením ze všech výše jmenovaných témat vycházejí a jsou navrženy tak, aby byly vhodné pro kolektiv dětí od pěti let.

S podporou tohoto listu se s Vaší třídou můžete vydat na dobrodružnou cestu plnou poznávání, sdílení, povídání a her. Je vytvořen s cílem připravit ji na Váš společný divadelní zážitek i jeho reflexi, a to tak, aby obé mohlo proběhnout v co nejkonzentrovější, přesto však neméně zábavné a hravé podobě.

Barbora Pokorná
dramaturgyně Divadla Drak

1. ČÁST – PŘED PŘEDSTAVENÍM

V první části metodické inspirace Vám nabízíme aktivity, které by měly děti naladit na blížící se návštěvu divadelního představení O zlaté rybce.

ZVUKY MOŘE

Cílem úvodní aktivity je naladění dětí na téma moře, zbystření jejich smyslů a vzbuzení zájmu o další aktivity. V průběhu aktivity děti poslouchají (nejlépe se zavřenýma očima) nahrávky zvuků moře.

Učitel pustí předem připravené nahrávky z prostředí moře: postupně gradované od zvuku klidné hladiny přes menší vlny až po burácení mořské bouře, zvuky oblázků, které o sebe narážejí ve vlnách na pláži, šplouchání vody o bok lodi, vítr opírající se do plachet, delfíni, velryby, racci, houkání lodi... Po společném poslechnutí si několika nahrávek motivuje děti ke sdílení jejich představ otázkami:

- Kde jsme se to ocitli?
- Co jste slyšeli?
- Co jste za zavřenýma očima viděli? Namaloval vám zvuk před očima nějaký obrázek, nebo rovnou fotku?

Pomůcky:

Nahrávka zvuků moře (volně dostupné na youtube nebo stáhnutelné např. na adrese: www.freesound.org)

BAROMETR PŘÁNÍ I.

Během aktivity děti gestem vyjadřují své pocity. Cílem aktivity je neverbálně sdílet své pocity v souvislosti s daným tématem a osvojit si techniku, s níž se bude pracovat po představení.

Děti rukou (případně celým tělem) napodobují mořské vlnky. Rozsahem tohoto gesta ukáží, jak moc by si přály jet k moři. Koho moře moc neláká, může udělat rukou jen nepatrnou vlnu, kdo by si přál pobývat u moře, může rozvlnit celou paži větší vlnou, a kdo opravdu touží jet k moři, ať celou rukou nebo celým tělem napodobí ty největší vlny v oceánu.

VYPRÁVĚNÍ O MOŘI

Během aktivity děti sdílejí osobní zážitky či přání spojená s mořem.

Cílem aktivity je oživení dětské zkušenosti a představ.

Sedněte si společně s dětmi do kruhu a vyzvěte je, aby sdílely vše, co je při slově "moře" napadne. Mohou vytvářet slovní asociace, nebo vyprávět své zážitky s mořem spojené.

I při této aktivitě mohou dále znít zvuky moře pro prohloubení atmosféry.

- Kdo byl někdy u moře?
- Co jste tam dělali?
- Co je na moři krásného / zvláštního / zábavného / užitečného / nepříjemného / nebezpečného?
- Kdybyste se teď mohli kouzlem přenést k moři, co byste si tam přáli dělat?

V MOŘSKÝCH VLNÁCH

V průběhu aktivity děti pohybově improvizují mořské vlny a mořské živočichy.

Cílem aktivity je, aby se děti rozhýbaly a pokusily se vnímat moře očima jeho obyvatel.

Děti stojí v kruhu a drží se za ruce. Pomocí pohybu spojených rukou dělají vlny, jejichž dynamiku mohou doladit i zvukem. Takto mohou vytvořit a fixovat 3 až 4 dynamicky odlišná prostředí.

Náměty:

- a) veselé pohodové vlnky omývající břeh
- b) téměř nehybná hladina za úplného bezvětří
- c) skotačivá a houpavá hladina moře
- d) prostor kousek pod hladinou zvlněného moře
- e) klidná tichá hlubina netečná k tomu, co se děje na hladině
- f) divoká mořská bouře

Pomocí zaklínadla "Chaluhy, plankton, plankton chaluhy, měním vás všechny v" promění učitel následně menší skupinku dětí v různé (pří)mořské obyvatele (veselá hravá rybička, malá ustrašená rybička, velký hladový žralok, obrovská klidná velryba, samolibá hvězdička, zvědavá muréna, udivený korál, ale třeba i rybář doufající v úlovek, děti hledající na dně škebličky, chtějící se racci atd.) Děti v roli poté improvizují uprostřed "mořského kruhu" dle vlastní fantazie nebo za pomoci učitelovy narativní pantomimy, již učitel může podnítit k setkávání a společné hře. Skupinky se v kruhu po chvílích střídají tak, aby si aktivity v různých prostředích vyzkoušely všechny děti.

PODMOŘSKÝ FOTOGRAF

Děti během této činnosti tvoří živé obrazy (sousoší) do pomyslného fotoalba. Cílem této aktivity je jednak prožitkové shrnutí toho, co děti zaujalo, jednak prvotní nácvik "štronza" = zamrznutí, které budou využívat v aktivitách po zhlédnutí divadelního představení.

Učitel rozšíří prostor moře na celý herní prostor, vymezí hlubinu, mělčinu a pobřeží a vstoupí do role podmořského fotografa. Děti ve dvojicích či trojicích během chvílky vytvoří ze svých těl fotku z moře nebo od moře. Mohou se nejprve hýbat, ale na fotografův signál "raz dva tři cvak" se zastaví, zatuhnou jako na fotografii.

SPOLEČNÉ MOŘE

V průběhu aktivity děti společně namalují, jak si představují moře.

Cílem aktivity je vytvořit společné dílo jako základ pro další činnost.

Děti malují společné moře prstovými nebo temperovými barvami na velkoformátový papír - vhodné je například využít role balícího papíru, aby se kolem vešly všechny děti. (S vytvořeným obrazem moře budou děti dále pracovat ve druhé části metodické inspirace.)

Na závěr si děti prohlédnou společné dílo a vypráví, v jaké části by se mohlo co odehrávat. Svě nové moře mohou pojmenovat.

BAROMETR PŘÁNÍ II.

Cílem je jednoduše reflektovat intenzitu přání, případně též příčiny její změny.

Na závěr učitel zopakuje techniku zjišťující pocity dětí v souvislosti s tematikou moře a jejich intenzitu.

Děti opět reflektují své pocity nejprve pohybem ruky, posléze verbálně.

- Jak moc byste si teď přáli jet k moři?
- Je vaše přání slabší, nebo silnější než na začátku hodiny?
- Proč se to změnilo?
- Máte teď nějaký jiný důvod jet nebo nejít k moři?

FOTKA Z INSCENACE

Cílem aktivity je pomoci zaměřit pozornost dětí na blížící se návštěvu divadla, probudit v nich zájem o inscenaci a seznámit je s jejím základním prvkem -řezbovanou loutkou.

Zeptejte se dětí, zdali některé z nich zná pohádku O zlaté rybce. Pak se podívejte na fotografii z inscenace (naleznete ji na konci metodické inspirace v příloze) a zkuste se všichni společně zamyslet, o čem by inscenace mohla být. V případě, že by některé z dětí příběh znalo, můžete rozvést diskuzi o tom, jak si myslí, že by pohádka mohla vypadat na divadle.

- Koho a co vidíte na fotce?
- Napadá vás, jakou divadelní situaci fotograf zachytil? Co se tam odehrává?
- Víte, jaké kouzlo umí zlatá rybka?
- Co podle názvu a obrázku můžeme v divadle čekat?
- Kolik je na obrázku loutek a z čeho si myslíte, že jsou vyrobené?

Poté můžete plynule přejít k podrobnějšímu povídání o loutkách.

- Byli jste už někdy v loutkovém divadle?
- Co je to loutka a jak vypadá?
- Víte, z čeho všeho divadelní výtvarníci a řezbáři loutky vyrábí?
- Jak loutka na jevišti ožije?

2. ČÁST PO PŘEDSTAVENÍ

V druhé části metodické inspirace Vám nabízíme řadu aktivit, her a cvičení, které navazují na zhlédnuté představení O zlaté rybce.

Inscenace nabízí k reflexi mnohá témata, v první řadě problém lidské nenasytosti, manipulace a neschopnosti jí vzdorovat, v dalším plánu též témata spojená se vztahem člověka k přírodě.

Tento metodický list se dotýká /nebo v návaznosti na postřehy diváků může dotýkat všech těchto oblastí. Jeho stěžejními tématy jsou však první dvě jmenovaná.

MOŘE PŘÁNÍ

Děti se v průběhu hry s pravidly rozeběhají a uvolní.

Cílem první aktivity je rozeběhat a naladění dětí na všestranné sdílení zážitků z představení.

V jejím úvodu se učitel dětí zeptá, co znamená, když někdo řekne: přivezl jsem si z prázdnin moře zážitků, nebo mám doma moře autíček, mám moře času, pod stromečkem jsme měli moře dárků. A následně vysvětlí pravidla hry Moře přání. Pomáhá tím také směřovat myšlení dětí od konkrétního k abstraktnímu (symbolickému), od doslovnosti k metafoře.

Uprostřed vymezeného hracího prostoru stojí rybář se zavázanýma očima. Ostatní děti jsou rybičky, které na rybářův pokyn "Rybičky, rybičky, rybáři jedou!" musejí "přeplavat" z jedné strany hracího prostoru na druhou. Rybář se je snaží pochyťat. Když nějakou chytne, rybička se ho zeptá, jaké je jeho přání, rybář odpoví a vymění si role. V případě, že je dětí hodně, může být vhodné, aby lovcích rybářů bylo víc.

BAROMETR ZÁŽITKŮ

Cílem je usnadnit počáteční reflexi zážitků z představení všem dětem a dát možnost sebevyjádření dětem verbálně neobratným či plachým.

Učitel může začít reflexi rychlým neverbálním zmapováním zážitků prostřednictvím dětem již z první části metodického listu známé metody barometru. Děti pozicí ruky nebo dokonce velikostí a intenzitou pohybu ruky ukazují míru svých pocitů souvisejících se zhlédnutým představením, reagujíce na učitelovy otázky:

- Jak moc se vám představení líbilo?
- Jak moc jste se u něj báli?
- Jak moc jste byli napjatí?
- Jak moc jste se u něj smáli?

Každou otázku může učitel rozvést další doplňující, např. Čeho konkrétně jste se báli? V které chvíli jste byli nejvíc napjatí? Co vás nejvíc zaujalo?

Učitel může na začátku vystačit pouze s touto formou reflexe. Pokud to ale čas a úroveň jeho žáků umožňuje, doporučujeme verbální reflexi přesunout až za její zážitkovější podoby.

Cílem následujících dvou reflektivních aktivit (Zvukové hádanky, Fotografie zlaté rybky) je umožnit dětem pocitovou reflexi bez nutnosti cokoli verbalizovat. Zároveň jsou tato zadání pro učitele vhodnou příležitostí, jak se dozvědět, co skutečně dětem z představení uvízlo, co na ně udělalo dojem.

ZVUKOVÉ HÁDANKY

Učitel požádá děti, aby si vzpomněly, ale zatím nikomu neříkaly, co všechno v představení slyšely. Ze zapamatovaných zvuků si totiž mohou udělat zvukové hádanky. Komu se vybaví nějaký zvuk, melodie, slovo, věta z představení, zkusí ji napodobit. Ostatní pak hádají, v jaké části pohádky zvuk zazněl, kdo nebo co ho vydalo, jaké pocity v dětech vzbudil.

FOTOGRAFIE ZE ZLATÉ RYBKY

Učitel dětem připomene, že před návštěvou divadla spolu fotografovali zážitky od moře, a požádá je, aby ve dvojicích nebo trojicích stejným způsobem udělali fotky z představení O zlaté rybce: “Kdybyste byli fotografy, které okamžiky z divadelního představení byste vyfotili (třeba do programu nebo na plakát)?”

Děti v rolích diváků pak opět hádají, jaký okamžik jejich spolužáci ztvárnují. Mohou přidat pod fotku slovní “popisek” jako ve fotoalbu. Není-li jim obraz jasný, může učitel děti požádat, aby se z fotky na pár vteřin stalo video, aby tedy děti vybranou scénu přímo zahrály.

REKAPITULACE DĚJE ANEB A POTOM...

Během této aktivity děti převyprávějí chronologicky děj pohádky. Cílem této aktivity je zrekapitulovat děj a jeho kauzalitu.

Následně se učitel pomocí právě připomenutých obrazů pokusí s dětmi zrekapitulovat děj pohádky. Může k tomu využít řetězového vyprávění, při němž děti sedící v kruhu vyprávějí pohádku a předávají si slovo formulkou “a potom”.

OTÁZKY K DISKUZI

V průběhu diskuze děti verbálně reflektují téma inscenace. Cílem následujících otázek je přivést děti k hlubšímu zamýšlení nad tématem a k jeho vztahování ke každodenní realitě dětí. Učitel přitom dětem nenabízí ani vlastní odpovědi ani hodnocení dětských odpovědí, nýbrž právě pouze otázky k diskusi.

- Co si přál rybář?
- Co si přála jeho žena?
- Proč rybář plnil přání své ženě?
- Co si přála rybářka nakonec?
- Splnila zlatá rybka poslední rybářčino přání? Pokud ano, jak? Pokud ne, proč?
- Kdy řekl rybář své ženě NE? Proč to udělal?
- Měl jí raději vyhovět? Měl jí podle vás říct NE už dříve? Proč myslíte?
- Stalo se vám někdy, že jste taky museli říct kamarádovi nebo bráchovi, sestře: “NE nebo DOST, tohle už se mi nelíbí nebo to dělat nechci”?
- Stalo se vám někdy, že jste NE nebo DOST chtěli říct, ale v tu chvíli to nešlo?

DVĚ AKTIVITY NA PROŽITEK SITUACE "A DOST!"

Cílem aktivit nazvaných HRA NA NE a VÍTR, MRÁZ A DÉŠŤ A DOST je, aby děti v různých situacích vnímaly, které jednání druhých či které vnější okolnosti jsou jim už nepříjemné, a vyzkoušely si je zastavit, resp. dát různým způsobem najevo, že si nepřejí, aby pokračovaly.

Při Hře na ne jedná dítě samo za sebe, je od začátku vybaveno vzorcem chování, jímž nepříjemné zastaví, při hře Vítr, mráz a déšť a dost je v roli a v první fázi mu není přímo řečeno, že hru může zastavit. Při Hře na ne dítě nepříjemné zastaví fyzickým vytyčením hranice či slovním vyjádřením nesouhlasu, ve hře s počasím řeší nepříjemné vyhledáním ochrany/útekem.

Druh hry a její intenzitu by měl učitel volit s ohledem na založení dětí a vztahy ve třídě.

HRA NA NE

Během aktivity děti v reálných situacích nacvičují, kdy a jak se postavit jednání, které je jim nepříjemné.

Cílem této aktivity je vyzkoušet si odmítnutí, vytyčení hranic a vnímání nepříjemného na vlastní kůži, avšak v rámci bezpečného rámce kontrolované hry.

Hru je možné hrát ve dvou variantách, buď ve dvojicích nebo ve skupině.

Hra na NE ve dvojicích

Dvojice se drží za ruce a jeden pomalu zesiluje stisk. Druhý říká DOST ve chvíli, kdy je mu to už nepříjemné.

Jeden stojí, druhý se k němu po drobných krůčcích přibližuje z větší vzdálenosti. Gestem ruky, případně i slovem NE či DOST stojící chodícího zastaví ve vzdálenosti, která je pro něj ještě přijatelná.

Jeden dává druhému úkoly např. "přines mi pantofle", "skákej", "zazpívej", "dej si ruce za hlavu". Můžeme vyzkoušet i úkoly zadané formou prosby. Druhý úkoly plní, ale ví, že kdykoli mu to bude nepříjemné, má říct DOST nebo NE, poté se role vystřídají.

Hra na NE ve skupině

Dobrovolník jde doprostřed kruhu a jeho úkolem je vnímat, kdy mu chování skupiny začne být nepříjemné a zastavit ho opět nejlépe gestem i slovem. Uprostřed kruhu se střídají jen děti, které mají zájem si tuto roli vyzkoušet.

- skupina se ze všech stran přibližuje
- skupina zesiluje zvuk (šustění, hučení...)
- tleská v různých vzdálenostech před stojícím

VÍTR, DÉŠŤ A MRÁZ A DOST

Děti v roli rostlin či živočichů zažijí různé stupně nepříznivě počasí, před nimiž mohou hledat ochranu.

Cílem je propojit téma člověk a příroda s tématem - jak škodlivé může být, když je něčeho příliš, a kdy je třeba říct dost. Tato aktivita rovněž prohlubuje a propojuje znalosti z přírodovědy a slovní zásobu dětí.

Pomocí učitelovy narativní pantomimy se děti promění v rybičky, které si plují v teplém moři/ resp. ve stromy stojící podél cesty v pěkném bezvětrném dni/ resp. ve zvířátka na břehu řeky. Učitel vede improvizovanou hru dětí popisováním meteorologických okolností. Používá bohatý slovník odrážející nejrůznější významové odstíny daného meteorologického jevu.

U rybek líčí, jak se mění teplota vzduchu a posléze vody, jak voda zamrzá stále hlouběji, led praská, pod vodou ubývá kyslík. (Ochlazuje se, je lezavo, teplota klesá pod nulu, mrzne, mrzne, až praští, mráz zalézá pod nehty, led mohutní, a protože už se nevejde do břehů, praská....)

U stromů, které stojí na místě, ale pohupují větvemi v mírném vánku, popisuje rozmanitým jazykem sílí vítr až do fáze, kdy láme větve, kmeny, nebo dokonce vytahuje stromy ze země i s kořeny (bezvětří, vánek, větřík, vítr, vichřice, fičák, fujavice, uragán, hurikán, vítr trhá listí ze stromů, duje, opírá se do lidí, stromů, domů).

U zvířátek, která se mohou libovolně pohybovat, popíše učitel příchod deště od prvních kapek přes mrholení až po průtrž mračen či dokonce povodeň. (krápe, mrholí, poprchává, prší, déšť smáčí zahradu nebo pole, lije jako z konve, slejvák, venku se čerti žení, průtrž mračen, příválový déšť apod.).

Poté, co si narativní pantomimou projdou děti poprvé, zeptá se jich učitel, které počasí bylo jejich postavám už nepříjemné, které na ně bylo už moc, a zeptá se dětí, jak by se ve své roli mohly před tím chránit. S dětmi společně vymyslí "domečky", tj. místa či opatření, která mohou zvířata či rostliny ochránit před příliš velkou nepřízní počasí. Např. teplý proud, nebo třeba i bazének pro rybičky, větrolam, stěnu, domeček pro stromy, jeskyni, deštník, domeček pro zvířata. Při tvorbě "domečků" je důležitý pocit bezpečí i fantazie dětí, nikoli skutečná funkčnost navrhované ochrany.

Následně může celá narativní pantomima proběhnout ještě jednou, v rychlejší podobě, přičemž děti v roli mají kdykoli možnost říct "DOST" a schovat se do vytyčeného domečku. Na závěr je vhodné s dětmi připomenout, že každému může být nepříjemná jiná situace, nebo jiný stupeň situace, tj. každý sneseme něco jiného a je to tak v pořádku, není to soutěž, kdo déle vydrží.

ZLATÉ RYBKY V MOŘI HEZKÝCH PŘÁNÍ

V průběhu aktivity si každé dítě vytvoří vlastní zlatou ryбку a vyjádří přání, které by chtělo splnit. Cílem je přivést děti k vyjádření niternějšího přání.

Učitel shrne předchozí aktivity: "Někdy tedy dáváme najevo své přání tím, že říkáme NE. Co kdyby k vám ale připlula zlatá ryбка jako k rybáři z pohádky? Věděli byste, co si přát?"

Učitel dá dětem k dispozici zlatou barvu, pastelku či zlatý papír, s jejichž pomocí si každé dítě vyrobí vlastní rybičku, která dokáže splnit jedno přání. Rybky poté děti pustí do svého moře hezkých přání, tedy přilepí je na obraz moře z aktivity před představením.

Než na ni děti napíšu či nakreslí svoje přání, nastolí učitel k diskusi tyto otázky:

- Je možné si přát něco ošklivého?
- Co na rybářčiných přáních/nebo kokrétně na posledním přání bylo nepěkného?
- Jaké přání je podle vás hezké a jaké ošklivé?
- Jaký je mezi nimi rozdíl?

Poté vyzve děti, aby na ryбку napsaly či nakreslily jedno hezké přání, aby je pak mohly pustit do moře hezkých přání.

VZKAZ V LÁHVI

V průběhu aktivity si každé dítě vytvoří vlastní zlatou rybkou a vyjádří přání, které by chtělo splnit.

V průběhu aktivity děti napíší dopis postavám z příběhu O zlaté rybce.

Cílem aktivity je shrnout zážitky i myšlenky dětí vztahující se bezprostředně k tématům inscenace.

Děti společnými silami, nebo za pomoci učitele, jemuž své vzkazy diktují, napíší dopis - vzkaz v lahvi, který pošlou po vlnách rybáři a jeho ženě, kteří zůstali opět sami na loďce uprostřed moře. Učitel může dětem pomoci otázkami:

- Co byste rybáři a jeho ženě popřáli?
- Co byste rybáři a jeho ženě poradili, aby dělali/nedělali,
- ... až doplují na další ostrov?
- ... kdyby znovu ulovili zlatou rybkou?

Je-li to možné, učitel s dětmi zapečetí dopis v lahvi a opravdu jej pošlou po vodě. Připomenou si tak, že každá říčka teče do větší řeky a všechny řeky nakonec ústí do moře, kde si jejich vzkaz může najít rybáře a jeho ženu. Pokud vyhodnotí tuto možnost jako neekologickou, mohou láhev se vzkazem připevnit na své moře hezkých přání.

PŘÍLOHA K PRVNÍ ČÁSTI METODICKÉ INSPIRACE

Fotografie z představení O zlaté rybce

